

Asia C-641/19**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

30.8.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Amtsgericht Hamburg (Hampurin paikallinen alioikeus, Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

23.8.2019

Kantaja:

EU

Vastaaja:

PE Digital GmbH

Kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian kohde

Verkossa tehty kumppaninvälityssopimus – Direktiivi 2011/83 – 14 artiklan 3 kohta ja 2 artiklan 11 alakohta – Kuluttajan velvollisuudet peruuttamistilanteessa – Useista, eri aikoina tehdyistä osasuorituksista koostuva kokonaissuoritus – Määrä, joka on suhteessa saatuun suoritukseen siihen ajankohtaan asti, jona kuluttaja ilmoittaa elinkeinonharjoittajalle peruuttamisoikeuden käytöstä, kun vertauskohtana on sopimukseen sisältyvät suoritukset kokonaisuudessaan – Laskeminen – Osasuoritus, joka sinänsä suoritetaan keskeytyksettä mutta josta sopimuskauden alussa koituu suurempi tai pienempi hyöty kuluttajalle – Direktiivi 2019/770 – 2 artiklan 1 kohta – Tiedostot, jotka asetetaan saataville ensisijaisesti direktiivin 2019/770 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettuna digitaalisena palveluna tarjotun kokonaisuuden osasuorituksena – Direktiivin 2011/83 14 artiklan 3 kohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitettu kohtuuttoman kokonaishinnan käsite

Ennakkoratkaisupyyntöön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta, SEUT 267 artiklan 1 kohdan b alakohta ja SEUT 267 artiklan 3 kohta

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 25.10.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2011/83 14 artiklan 3 kohtaa, ottaen huomioon direktiivin 2011/83 johdanto-osan 50 perustelukappale, tulkittava siten, että kuluttajan maksettava ”määrä, joka on suhteessa saatuun suoritukseen siihen ajankohtaan asti, jona kuluttaja ilmoittaa elinkeinonharjoittajalle peruuttamisoikeuden käytöstä, kun vertauskohtana on sopimukseen sisältyvät suoritukset kokonaisuudessaan”, on laskettava puhtaasti aikaan suhteutettuna, kun sopimuksessa ei sen sisällön mukaan ole kyse yhtä kokonaisuutta olevasta suorituksesta vaan useista osasuorituksista koostuvasta kokonaisuudesta ja kun kuluttaja maksaa kokonaisuudesta aikaan suhteutettuna, vaikka osasuoritukset suoritetaan vaihtelevin aikaväleihin?
- 2) Onko direktiivin 2011/83 14 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kuluttajan maksettava ”määrä, joka on suhteessa saatuun suoritukseen siihen ajankohtaan asti, jona kuluttaja ilmoittaa elinkeinonharjoittajalle peruuttamisoikeuden käytöstä, kun vertauskohtana on sopimukseen sisältyvät suoritukset kokonaisuudessaan”, on laskettava puhtaasti aikaan suhteutettuna myös siinä tapauksessa, että (osa)suoritus sinänsä suoritetaan yhtäjaksoisesti mutta siitä koituu sopimuskauden alussa suurempi tai pienempi hyöty kuluttajalle?
- 3) Onko direktiivin 2011/83 2 artiklan 11 alakohtaa ja 20.5.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/770 2 artiklan 1 alakohtaa tulkittava siten, että direktiivin 2011/83 2 artiklan 11 alakohdassa ja direktiivin 2019/770 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ”digitaalisena sisältönä” voidaan pitää myös sellaisia tiedostoja, jotka asetetaan saataville etupäässä direktiivin 2019/770 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettuna digitaalisena palveluna tarjotun kokonaisuuden osasuorituksena, ja elinkeinonharjoittaja näin ollen voisi direktiivin 2011/83 16 artiklan m alakohdan mukaan saada kuluttajan peruuttamisoikeuden lakkaamaan osasuorituksen osalta, mutta kuluttaja voisi, mikäli peruuttamisoikeus ei ole lakannut, peruuttaa sopimuksen kokonaisuudessaan, jolloin kuluttajalla ei olisi direktiivin 2011/83 14 artiklan 4 kohdan b alakohdan ii alakohdan nojalla velvollisuutta maksaa korvausta kyseisestä osasuorituksesta?
- 4) Onko direktiivin 2011/83 14 artiklan 3 kohtaa direktiivin 2011/83 johdanto-osan 50 perustelukappale huomioon ottaen tulkittava siten, että palvelusta sopimuksen mukaan maksettava kokonaishinta on direktiivin 2011/83

14 artiklan 3 kohdan kolmannessa virkkeessä tarkoitetulla tavalla ”kohtuuton”, jos se on merkittävästi korkeampi kuin kokonaishinta, josta sama elinkeinonharjoittaja on sopinut toisen kuluttajan kanssa palvelusta, joka on sisällöltään sama, jonka sopimuskausi on sama ja johon liittyvät muut ehdot ovat samat?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64), erityisesti sen 2 artikla, 9 artiklan 1 kohta, 14 artiklan 3 kohta, 14 artiklan 4 kohdan b alakohdan ii alakohta ja 16 artiklan m alakohta

Tietyistä digitaalisen sisällön ja digitaalisten palvelujen toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista 20.5.2019 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/770 (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 1), erityisesti sen 2 artiklan 1 ja 2 alakohta

Kansalliset säädökset, joihin viitataan

Saksan siviiliprosessilaki (Zivilprozessordnung, jäljempänä ZPO), sellaisena kuin se on julkaistu 5.12.2005 (BGBl. I, s. 3202; 2006 I s. 431; 2007 I, s. 1781) ja sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 21.6.2019 annetun lain 5 §:n 26 momentilla (BGBl. I, s. 846), erityisesti sen 287 § ja 511 §:n 1 momentti

Saksan siviililaki (Bürgerliches Gesetzbuch, jäljempänä BGB), sellaisena kuin se on julkaistu 2.1.2002 (BGBl. I, s. 42, 2909; 2003 I, s. 738) ja sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 31.1.2019 annetun lain 7 §:llä (BGBl. I, s. 54), erityisesti sen 158 §:n 1 momentti, 312f §:n 3 momentti, 312g §:n 1 momentti, 355 §:n 1 momentti, 356 §:n 5 momentti ja 357 §:n 1, 8 ja 9 momentti

Saksan siviililain täytäntöönpanosta annettu laki (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche, jäljempänä EGBGB), sellaisena kuin se on julkaistu 21.9.1994 (BGBl. I, s. 2494; 1997 I, s. 1061) ja sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 18.12.2018 annetun lain 2 §:llä (BGBl. I, s. 2648), erityisesti sen 246a §:n 1 momentin 2 kohdan ensimmäisen virkkeen 1 ja 3 kohta

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Osapuolet ovat erimielisiä vastaajan vaateen olemassaolosta ja määrästä; vastaaja vaatii korvausta kantajan peruutettua verkossa tehdyn kumppaninvälityssopimuksen.

- 2 Vastaaja ylläpitää verkossa maailmanlaajuisesti toimivaa kumppaninvälityspalvelua ”Parship” verkkotunnuksella ”www.parship.de”. Vastaaja tarjoaa käyttäjilleen kahta jäsenyyssuotua: maksuton perusjäsenyys, johon kuuluu hyvin rajoitettu mahdollisuus yhteyksien luomiseksi toisiin käyttäjiin, ja maksullinen premium-jäsenyys, joka on voimassa 6, 12 tai 24 kuukautta. Premium-jäsenyys mahdollista sen, että käyttäjät voivat jäsenyytensä aikana luoda yhteyden keneen tahansa premium-jäseneseen – premium-jäseniä on Saksassa yli 186 000 – alustan välityksellä ja vaihtaa tällä tavoin viestejä ja kuvia.
- 3 Premium-jäsenyyteen kuuluu lisäksi niin kutsuttu yhteystakuu, jonka mukaan käyttäjälle taataan tietty määrä luotuja yhteyksiä toisiin käyttäjiin, esimerkiksi seitsemän yhteyden toteutuminen 12 kuukauden voimassaoloaikana. Yhteydeksi katsotaan jokainen kyseisen käyttäjän lukema ”vapaateksti”-muotoinen vastaus, jonka hän on saanut vastauksena lähettämäänsä viestiin, ja jokainen käyttäjän saama viesti, jota seuraavassa viestinvaihdossa toisen käyttäjän kanssa hän vaihtaa ja lukee vähintään kaksi vapaateksti-viestiä.
- 4 Keskimäärin ensimmäisellä sopimusviikolla lähetetään ja vastaanotetaan 31,3 viestiä, toisella sopimusviikolla 8,9 viestiä, kolmannella sopimusviikolla 6,1 viestiä, neljännellä sopimusviikolla 5,1 viestiä ja viidennestä sopimusviikosta lähtien jatkuvasti vähemmän kuin viisi viestiä.
- 5 Jokaiselle jäsenyyden hankkimisesta päättävälle kuluttajalle tehdään välittömästi ilmoittautumisen jälkeen noin 30 minuuttia kestävä, kumppanin kannalta merkityksellisiä ominaisuuksia, tapoja ja kiinnostuksen kohteita koskeva persoonallisuustesti, jonka perusteella hänelle ehdotetaan automaattisesti kumppaneita samasta osavaltiosta. Jos kyse on 12 kuukauden mittaisesta premium-jäsenyydestä, tämä kumppaniehdokkaiden joukko muodostaa jo lähes puolet kaikista sopimuksen voimassaoloaikana välitettävistä kumppaniehdotuksista. Persoonallisuustestissä käytettävät algoritmit laadittiin ja kehitettiin pätevän psykologin ohjauksessa. Premium-jäsenet saavat tietokoneella tuotetun testituloksen 50-sivuisen ”persoonallisuutta koskevan lausunnon” muodossa, ja perustason jäsenet voivat saada lausunnon osasuorituksena maksua vastaan. Kantaja teki 4.11.2018 vastaajan kanssa sopimuksen premium-jäsenyydestä 12 kuukauden ajaksi 523,95 euron kokonaishintaan. Tämä hinta oli yli kaksinkertainen verrattuna hintaan, jonka vastaaja veloitti useilta muilta käyttäjiltä samana sopimusvuonna sopimuksista, joiden kesto oli sama. Vastaaja ilmoitti kantajalle EGBGB:n 246a §:n 1 momentin 2 kohdan ensimmäisen virkkeen 1 ja 3 kohdan vaatimusten mukaisesti tämän peruuttamisoikeudesta, ja kantaja vahvisti vastaajalle, että viimeksi mainittu voi aloittaa sopimuksen täyttämisen ennen peruuttamisen määräajan kulumista. Sen jälkeen kun kantaja oli peruuttanut sopimuksen 8.11.2018, vastaaja vaati häneltä laskulla korvausta (koituneen hyödyn korvaaminen) yhteensä 392,96 euroa ja pidätti itsellään tämän kantajan tililtä veloitettun määrän.
- 6 Kantaja vaati kanteella kaikkien suoritettujen maksujen palautusta.

Pääasian asianosaisten tärkeimmät perustelut

- 7 Kantaja on sitä mieltä, että vastaaja voisi vaatia hyötyyn perustuvaa korvausta BGB:n 357 §:n 8 momentin mukaan enintään kuluneeseen aikaan perustuvan laskennan mukaan.
- 8 Vastaaja on sitä mieltä, ettei BGB:n 357 §:n 8 momentissa tarkoitettua hyötyyn perustuvaa korvausta voida laskea yksinomaan kuluneen ajan perusteella. Yhtäältä sen lupaama suoritus koostui erotettavissa olevista osasuorituksista, jotka se on toimittanut vaihtelevin aikavälein: rajaton yhteydenpito, katseltavaksi vapautettujen kuvien katselu, valikoiva mielenkiinnon kohteiden suodatus, analyysi persoonallisuudesta kumppanina, yhteystakuu, haku alueen lähiseudulta, täydellinen luettelo mahdollisista kumppaneista, asiakkaan profiilikuvien skannauspalvelu, profiilin tarkistus ja jatkuvasti päivittyvät kumppaniehdotukset. Sopimuksen ydinsuoritus, erityisesti persoonallisuutta koskeva lausunto, kumppaniehdotusten arviointi ja toimittaminen saataville ja useiden päivien ajan täysimittainen alustan käyttö, toteutetaan suurimmaksi osaksi sopimuksen alussa. Joka tapauksessa persoonallisuutta koskevaa lausuntoa ja persoonallisuusanalyysin perusteella tehtyjä kumppaniehdotuksia olisi sen vuoksi tarkasteltava sopimuksen alussa tehtävänä kertaluontoisena suorituksena. Toisaalta hyötyyn perustuvan korvauksen laskemisen kannalta ajallisesti ensimmäisellä jäsenyyden vaiheella tulisi olla suhteessa paljon suurempi arvo, koska käyttäjällä on jo premium-jäsenyyden alussa mahdollisuus luoda yhteys koko jäsenkantaan.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 9 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin olettaa, että kaikkiin neljään kysymykseen on vastattava kieltävästi.

Kysymys 1

- 10 Euroopan komissio on kesäkuussa 2014 julkaistun, direktiiviä 2011/83 koskevan ohjeasiakirjan 6.5.1 kohdassa selventänyt, että jos palvelujen suorittamiseen liittyy elinkeinonharjoittajan kannalta kertaluontoisen kustannuksen syntyminen ennen kuin palvelu voidaan asettaa kuluttajan saataville, elinkeinonharjoittajalla on oikeus sisällyttää nämä kustannukset maksettavaa korvausta koskevaan laskelmaan. Ohjeasiakirjaa voidaan käyttää tukena direktiiviä 2011/83 (ja siten välillisesti BGB:n 357 §:n 8 momentin ensimmäistä ja toista virkettä) tulkittaessa. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin lähtee näin ollen siitä, että aina silloin, kun suoritus kokonaisuutena koostuu erillisistä osasuorituksista, jotka sopimuksen mukaan toimitetaan erilaisin väliajoin, maksettavaa korvausta koskevassa laskelmassa on otettava huomioon sen kulloinenkin voimassaoloaika.

Kysymys 2

- 11 Laskettaessa ”määrä, joka on suhteessa saatuun suoritukseen siihen ajankohtaan asti, jona kuluttaja ilmoittaa elinkeinonharjoittajalle peruuttamisoikeuden käytöstä, kun vertauskohtana on sopimukseen sisältyvät suoritukset kokonaisuudessaan”, ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen käsityksen mukaan direktiivin 2011/83 14 artiklan 3 kohdan sanamuodon mukaan merkitystä ei voi olla (pelkästään) suorituksella, jonka elinkeinonharjoittaja on tehnyt, vaan lisäksi merkitystä on suorituksesta kuluttajalle koituneella hyödyllä (tämä vastaa myös Saksan lainsäätäjän käsitystä BGB:n 357 §:n 8 momentissa sekä Hanseatisches Oberlandesgerichtin [osavaltion ylioikeus, Hampuri] tulkintaa [tuomio 2.3.2017 – 3 U 122/14], toisin Itävallan Oberster Gerichtshof [Itävallan ylin tuomioistuin] [tuomio 23.10.2018 – 4Ob179/18d]). Ottaen huomioon direktiivin 2011/83 sisällön ja tavoitteen ennakkoratkaisupyyntöä esittänyt tuomioistuin lähtee alustavasti siitä, että kuluttajan tekemän peruutuksen johdosta maksettavassa määrässä on kyse hyötyyn perustuvasta korvauksesta ja että vastaavasti merkitystä on sillä, onko elinkeinonharjoittajan suorituksesta jo tullut kuluttajan hyödyksi kulloisenkin sopimuksen tarkoitusta vastaavaa etua, ja miltä osin näin on tapahtunut. Tässä yhteydessä ennakkoratkaisupyyntöä esittänyt tuomioistuin tiedostaa, ettei unionin lainsäätäjä ole direktiivin 2011/83 14 artiklan 3 kohdassa käyttänyt käsitettä ”hyödyn korvaaminen” ja että direktiivissä 2011/83 ja BGB:ssä käytettyjen käsitteiden eroista voi mahdollisesti aiheutua tulkintaristiriitoja. Samaan aikaan ennakkoratkaisupyyntöä esittänyt tuomioistuin lähtee alustavasti siitä, että direktiivin 2011/83 14 artiklan 3 kohtaa on direktiivin sisältö ja tavoite huomioon ottaen tulkittava siten, että hyödyn korvaamisen käsite ajatellaan siihen mukaan eli kyseinen kohta luetaan siten kuin siinä lukisi ”– – määrä, joka on suhteessa saatuun suoritukseen – – ja josta on koitunut kuluttajalle hyötyä”.
- 12 Jos lähtökohtana on velvollisuus ottaa huomioon erilaisin väliajoin tehdyt osasuoritukset (ks. edellä 10 kohta) ja kuluttajan maksettavaksi tulevan korvaavan suorituksen luonnehdinta ”hyödyn korvaamiseksi“ (ks. edellä 11 kohta), direktiivin 14 artiklan 3 kohdan ja sen täytäntöön panemiseksi annetun BGB:n 357 §:n 8 momentin ei voida tässä tapauksessa katsoa edellyttävän korvauksen määrän laskemista puhtaasti aikaan suhteutettuna. Pikemminkin niiden laskennassa on ensimmäisessä vaiheessa erotettava toisistaan yksittäiset, kokonaisuuteen kuuluvat osasuoritukset. Toisessa vaiheessa yksittäisille osasuorituksille olisi määriteltävä osahinta ottaen huomioon niistä sopimuksen tarkoituksen täyttämiseen liittyvän, (keskiverto)kuluttajalle koituvan hyödyn, jolloin arvio on tehtävä tilastollisesta käyttäjien käyttäytymisestä ilmenevän, keskivertokuluttajan kokeman hyödyn perusteella. Kolmannessa vaiheessa olisi laskettava yksittäisiä osasuorituksia vastaava korvattava hyöty yhtäältä tehtyjen osasuoritusten laajuuden perusteella ja toisaalta ottaen huomioon se, miten pitkälti suorituksista on jo koitunut todellista hyötyä (keskiverto)kuluttajan kannalta. Neljännessä vaiheessa tällä tavoin laskettujen määrien summasta muodostuu korvaus kokonaisyödystä.

- 13 Tällä tavoin laskien nyt käsiteltävässä tapauksessa kokonaishyödyn korvaukseksi tulisi 50,77 euroa.
- 14 Kokonaishyödyn korvausta laskettaessa edellä esitettyä menetelmää käyttäen ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on lähtenyt siitä, että kyseisen osasuorituksen objektiivinen arvo keskivertokuluttajalle on katsottava sitä korkeammaksi, mitä enemmän kyseinen osasuoritus edistää suhteen solmimiseen tähtäävää sopivaan kumppaniin tutustumista. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on arvioinut osasuorituksia vastaavat osahinnat ZPO:n 287 §:n mukaan seuraavasti (osuus kokonaishinnasta):
- Persoonallisuutta koskeva lausunto: 3 %
 - Pääsy tietokantaan 70 %
 - Kumppaniehdotukset: 20 %
 - Yksilöinti (uudeksi) käyttäjäksi: 5 %
 - Yhteystakuu: 2 %
- 15 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on lisäksi lähtenyt siitä, että osasuoritukset on kantajan peruutuksen ajankohtaan mennessä suoritettu seuraavassa laajuudessa:
- Persoonallisuutta koskeva lausunto: 100/100
 - Pääsy tietokantaan 4/365
 - Kumppaniehdotukset: 50/100
 - Yksilöinti (uudeksi) käyttäjäksi: 4/365
 - Yhteystakuu: 4/365
- 16 Osasuoritusten ”pääsy tietokantaan” ja ”kumppaniehdotukset” osalta tuomioistuin on kuitenkin olettanut, ettei niistä koitua hyöty ole yhtäjaksoinen, vaan se toteutuu vahvasti juuri ensimmäisinä päivinä. Tuomioistuin on tältä osin ottanut lähtökohdaksi keskimääräisen käyttäjän käyttäytymisen ja perustanut osasuorituksista koitua hyödyn laskennan, kuten kantajan kohdalla on tapahtunut, asiaa koskeviin tilastoihin.
- 17 Kun otetaan huomioon tällaisen laskentatavan monimutkaisuus, direktiivillä 2011/83 tavoiteltu avoimuus kuluttajan kannalta ja direktiivin 2011/83 14 artiklan 3 kohdan avoin muotoilu, näyttää kuitenkin samalla tavoin mahdolliselta, että Euroopan unionin tuomioistuin voisi vastata ensimmäisiin kysymyksiin myöntävästi, jolloin se ei myöskään jakaisi Saksan lainsäätäjän käsitystä direktiivin 2011/83 14 artiklan 3 kohdan mukaan kuluttajan maksettavaksi tulevasta korvauksesta ”hyödyn korvaamisena”. Siten on mahdollista, ettei

kysymykseen tule ajatuksellinen jako sopimuksen mukaisen suorituksen pilkkomisesta osasuorituksiin, joilla on oma, kyseistä osaa koskeva hintansa, vaan suoritusta olisi sen sijaan tarkasteltava kokonaisuutena, johon sovelletaan yhtenäistä, sopimuksen koko voimassaoloajalta lineaarisesti maksettavaa hintaa, riippumatta eri osasuoritusten ajankohdista ja hyödyn realisoitumisen nopeudesta.

- 18 Vastaavasti olisi ”määrä, joka on suhteessa saatuun suoritukseen siihen ajankohtaan asti, jona kuluttaja ilmoittaa elinkeinonharjoittajalle peruuttamisoikeuden käytöstä, kun vertauskohtana on sopimukseen sisältyvät suoritukset kokonaisuudessaan” laskettava silloin puhtaasti osuutena kuluneesta ajasta, eli 4/365 kokonaishinnasta = 5,74 euroa.

Kysymys 3

- 19 Persoonallisuutta koskevan lausunnon toimittamista sopimuksen voimassaoloajan alussa voitaisiin kuitenkin pitää erillisenä osasuorituksena, joka koostuu sellaisen digitaalisen sisällön toimittamisesta, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, minkä johdosta oikeudelliset seuraukset määritetään tarvittaessa direktiivin 2011/83 16 artiklan m alakohdan ja 14 artiklan 4 kohdan b alakohdan ii alakohdan ja BGB:n 356 §:n 5 momentin ja 357 §:n 9 momentin mukaan. Ennakkoratkaisupyyntöön esittänyt tuomioistuin pitää tätä melko kaukaa haetulta, ottaen huomioon asiaan liittyvän, kuluttajan kannalta kielteisen peruutusoikeuden (osittaisen) epäämisen sekä mm. direktiivin 2011/83 muuttamisesta annettua direktiiviehdotusta koskevan 17.4.2019 vahvistetun kannan 30 perustelukappaleen (”Jos ei ole selvää, onko sopimus palvelusopimus vai sellaista digitaalista sisältöä koskeva sopimus, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, olisi sovellettava palvelujen peruuttamisoikeutta koskevia sääntöjä”), mutta pyytää kuitenkin selvennystä tämän kysymyksen osalta.

Kysymys 4

- 20 Mitä tulee vahvasti toisistaan poikkeaviin hintoihin, joita vastaaja tarjoaa vastaavissa sopimuskausissa eri käyttäjille, ennakkoratkaisupyyntöön esittänyt tuomioistuin lähtee alustavasti siitä oletuksesta, että kokonaishinta, joka on muihin käyttäjiin verrattuna kaksinkertainen, vaikka elinkeinonharjoittaja on luvannut muille käyttäjille saman suorituksen, siis suorituksen, josta koituu sama hyöty (ja jonka objektiivinen arvo lienee vielä kaikkia kokonaishintoja pienempi), ei liene kaikesta huolimatta ”kohtuuttoman korkea” niin kauan kuin se ei saavuta markkinahintaa tai ylittää sen vain vähäisessä määrin. Direktiivin 2011/83 14 artiklan 3 kohdassa, kun otetaan huomioon direktiivin johdanto-osan 50 perustelukappale, kokonaishinta määritetään markkinahintaan viitaten eikä siten suhteessa saman elinkeinonharjoittajan muihin kokonaishintoihin tai suorituksen objektiiviseen arvoon. Lisäksi direktiivin 2011/83 muuttamisesta annettua direktiiviehdotusta koskevan 17.4.2019 vahvistetun Euroopan parlamentin kannan 45. perustelukappaleessa painotetaan yksilöllisen hinnoittelun lähtökohtaista sallittavuutta.